

2. Članak 107. stavak 1. UFEU-a treba tumačiti na način da, kada su operatori distribucijskih mreža i prijenosnih sustava korisnici sredstava za financiranje usluga od javnog interesa u elektroenergetskom sektoru, kako bi im se nadoknadili gubici nastali zbog obveze otkupa električne energije od određenih proizvođača električne energije po fiksnoj tarifi i njezina uravnoteživanja, ta naknada predstavlja prednost, u smislu te odredbe, dodijeljenu proizvođačima električne energije.
3. Članak 107. stavak 1. UFEU-a treba tumačiti na način da se, u situaciji poput one u glavnom postupku, sredstva poput onih namijenjenih određenim isporučiteljima usluga od javnog interesa u elektroenergetskom sektoru trebaju smatrati sredstvima koja potonjima dodjeljuju selektivnu prednost u smislu te odredbe i koja mogu utjecati na trgovinu među državama članicama.
4. Članak 107. stavak 1. UFEU-a treba tumačiti na način da se intervencija države, poput programa usluga od javnog interesa u elektroenergetskom sektoru, ne treba smatrati naknadom koja predstavlja protučinidbu za usluge koje su izvršili poduzetnici korisnici prilikom izvršavanja obveza javne usluge u smislu presude od 24. srpnja 2003., *Altmark Trans i Regierungspräsidium Magdeburg* (C-280/00, EU:C:2003:415), osim ako sud koji je uputio zahtjev ne utvrdi da bilo koja od usluga od javnog interesa u elektroenergetskom sektoru doista ispunjava sva četiri uvjeta navedena u točkama 88. do 93. te presude.
5. Članak 107. stavak 1. UFEU-a treba tumačiti na način da se mora smatrati da intervencija države, poput programa usluga od javnog interesa u elektroenergetskom sektoru, narušava ili može narušiti tržišno natjecanje.

(¹) SL C 94, 12. 3. 2018.

Presuda Suda (prvo vijeće) od 23. svibnja 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Amtsgericht Norderstedt — Njemačka) — Christian Füllä protiv Toolport GmbH

(predmet C-52/18) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku — Zaštita potrošača — Direktiva 1999/44/EZ — Neusklađenost isporučene robe — Članak 3. — Pravo potrošača na besplatno usklađivanje robe, u razumnom roku i bez značajnih neugodnosti — Određivanje mjesta u kojem je potrošač dužan staviti robu kupljenu na daljinu trgovcu na raspolaganje za njezino usklađivanje — Pojam „besplatnog” usklađivanja robe — Pravo potrošača na raskid ugovora)

(2019/C 255/10)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Amtsgericht Norderstedt

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Christian Füllä

Tuženik: Toolport GmbH

Izreka

1. Članak 3. stavak 3. Direktive 1999/44/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 25. svibnja 1999. o određenim aspektima prodaje robe široke potrošnje i o jamstvima za takvu robu treba tumačiti na način da države članice ostaju nadležne za određivanje mjesta u kojem je potrošač dužan staviti trgovcu na raspolaganje robu kupljenu na daljinu radi njezina usklađivanja na temelju te odredbe. To mjesto mora biti prikladno za osiguravanje besplatnog usklađivanja, u razumnom roku i bez bilo kakvih značajnih neugodnosti za potrošača, uzimajući u obzir prirodu robe i svrhu u koju je ta roba potrošaču potrebna. U tom pogledu nacionalni sud dužan je izvršiti tumačenje u skladu s Direktivom 1999/44, što uključuje obvezu da izmijeni, ako je potrebno, ustaljenu sudsku praksu ako se ona temelji na tumačenju nacionalnog prava koje nije u skladu s ciljevima direktive.
2. Članak 3. stavke 2. do 4. Direktive 1999/44 treba tumačiti na način da pravo potrošača na „besplatno” usklađivanje robe kupljene na daljinu ne obuhvaća obvezu trgovca da predujmi troškove prijevoza te robe u sjedište tog trgovca u svrhe tog usklađivanja, osim ako činjenica predujma tih troškova od strane potrošača nije teret koji ga može odvratiti od toga da ostvari svoja prava, a što je na nacionalnom sudu da ispita.
3. Odredbe članka 3. stavka 3. u vezi s člankom 3. stavkom 5. drugim podstavkom Direktive 1999/44 treba tumačiti na način da u situaciji poput one u glavnom postupku potrošač koji je obavijestio trgovca o neusklađenosti robe kupljene na daljinu, čiji prijevoz u sjedište trgovca njemu može izazvati značajne neugodnosti i koji je tu robu stavio na raspolaganje trgovcu u svojem boravištu radi njezina usklađivanja, ima pravo na raskid ugovora zbog neotklanjanja neusklađenosti u razumnom roku ako trgovac nije poduzeo nijednu odgovarajuću mjeru kako bi tu robu uskladio, što uključuje onu obavještanja potrošača o mjestu u kojem mu se ta roba treba staviti na raspolaganje za to usklađivanje. U tom pogledu je na nacionalnom sudu da tumačenjem u skladu s Direktivom 1999/44 osigura pravo tog potrošača na raskid ugovora.

(¹) SL C 152, 30. 4. 2018.

Presuda Suda (veliko vijeće) od 14. svibnja 2019. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputila Audiencia Nacional — Španjolska) — Federación de Servicios de Comisiones Obreras (CCOO) protiv Deutsche Bank SAE

(predmet C-55/18) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku — Socijalna politika — Zaštita sigurnosti i zdravlja radnika — Organizacija radnog vremena — Članak 31. stavak 2. Povelje Europske unije o temeljnim pravima — Direktiva 2003/88/EZ — Članci 3. i 5. — Dnevni i tjedni odmor — Članak 6. — Najdulje tjedno radno vrijeme — Direktiva 89/391/EEZ — Sigurnost i zdravlje radnika na radu — Obveza uspostave sustava mjerenja dnevnog radnog vremena tijekom kojeg je pojedini radnik radio)

(2019/C 255/11)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Audiencia Nacional

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Federación de Servicios de Comisiones Obreras (CCOO)

Tuženik: Deutsche Bank SAE